

ще му представята. Той ще дава | Elle donnera aussi des avis consultatifs и съвещателни, мнения по tifs sur tout différend ou tout point,

Седалището на Съда е Хага и се помещава въ Палатата на мира (Карнегиевия Институт), чиято библиотека е на негово разположение

3. Компетентностъ. Съгласно чл. 14 на Устава П. М. Съдъ има два вида функции консултивни и юридически.

Консултивни функции. Международният Съдъ ще дава също и съвещателни мнения по всички споръ или въпросъ, който му бъде представен от Съвета на Обществото. Съдът, обаче, се резервира по отношение изпълнението на тия си функции, тъй като има опасност Съвета да се обръща винаги къмъ него за съвещателни мнения, което би накърнило неговия авторитет. Навърно той ще запази за себе си да дава съвещателни мнения само по въпроси от юридическо естество.

Юридически функции. Юридикцията на М. Съдъ е или доброволна или задължителна. Доброволна е тогава, когато две спорящи страни доброволно се съгласят помежду си да отнесат спора си за разрешение предъ Международния съдъ. Задължителни сътогава, когато тъ съ изброени въ международни договори и конвенции.

Къмъ задължителните юридически функции спадат;

- А.-съдържащите се въ приложения къмъ Устава на Съда протоколъ случаи, които имат задължителен характер само за подписали го държави. Тъ съ:
- а.-тълкуването на договорите;
- б.-всички въпроси отъ международно-правенъ характеръ;
- в.-въпросътъ за действителността на факта, отъ установяването на който произтича нарушение на едно международно задължение;
- г.-въпросътъ за естеството и размѣра на обезщетението за нарушение на едно международно задължение;
- Б.-изрично изброените въ договорите за миръ, каквите съ:
- а.-споровете въ връзка съ международната защита на труда;
- б.-изтълкуване договора за въздухоплаването отъ 13. X. 1919 г.,
- в.-споровете за пътищата за съобщенията и за транзита по договорите за миръ и Барцелонската Конвенция отъ 1921 г.,
- г.-споровете върху приложението на чл. 327 отъ Сенъ-Жерменския Договоръ за миръ относно телеграфните и телефонни съобщени между Австрия и Чехословакия;

д.-споровете за защита на народностните малцинства, съгласно договорите за миръ и договорите на великите съюзни държави съ Полша отъ 28. VII. 1919 г. съ Чехословакия отъ 10. X. 1919 г., съ Румъния отъ 9. XII. 1919 г., съ Армения отъ 10. VIII. 1920 г., съ Гърция — отъ 20. VIII. 1920 г. и пр.,

В.-освенъ това, Устава на Съда установява общата норма, споредъ която, въ случай, че единъ съществуващъ договоръ или съглашение, подлежи на съдебно решение отъ Обществото на Народите; органъ за вземане на съдебните решения е П. М. Съдъ.

4. Процедура. Международният Съдъ се събира на сесия обикновенно единъ път през годината — на 15 юни. Но, той има и единъ постоянно съставъ, въ строгъ смисъл на думата. Той може да бъде свикван отъ председателя му и на инзвънредни заседания винаги, когато стане нужда. Сесията на Съда свършва тогава, когато се привършатъ работите, вписані въ дневния редъ. Официални езици въ Съда съ английски и френски. Въ нѣкои случаи, съ съгласието на самия Съдъ, може да се говори и на другъ езикъ, но като веднага речта се преведе.

По отношение на съвещателните мнения Устава не предвижда никакъвъ срокъ. Съдът ще изкаже своето съвещателно мнение въ срокъ, какъвто намери за добре. Решението за съвещателно мнение се взема публично и се отпечатва въ официалните издания на съда.

По отношение на юридическите дѣла на съда процедурата му е различна, въ зависимост отъ това дали съ консултивни или задължителни.

Процедурата започва отъ момента, когато въ Съда постъпи писмено заявление отъ страната, чито права съ нарушили. Въ заявлението се указва същността на спора, както и съгласието на спорящите страни да се обрънатъ къмъ Съда.